

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 28.05.1996
KOM(96) 232 lopull.

96/0140(CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUKSEKSI (EY)

yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o
2847/93 muuttamisesta

(komission esittämä)

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE

JA EUROOPAN PARLAMENTILLE

KERTOMUS YHTEISÖN KALASTUSALUSTEN
SATELLIITTISEURANTAJÄRJESTELMÄN PERUSTAMISESTA

PERUSTELUT

Tämä ehdotus neuvoston asetukseksi muuttaa yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2847/93 (jäljempänä "valvonta-asetus"), jotta jäsenvaltiot perustaisivat kalastusalusten satelliittiseurantajärjestelmiä.

Komission vuoden 1992 ehdotuksessa uudeksi valvonta-asetukseksi säädettiin satelliittiviestinnän avulla toimivan kalastusalusten jatkuvan paikantamisjärjestelmän perustamisesta kalastustoiminnan valvonnan tehokkuuden parantamiseksi. Neuvosto ei kuitenkaan hyväksynyt tällöin komission ehdotusta. Yleisen sovitteluratkaisun yhteydessä neuvosto ja komissio hyväksyivät sen sijaan oikeudellisia säännöksiä, joissa edellytettiin, että:

- jäsenvaltiot toteuttavat koehankkeita kalastuksen valvonnassa tarvittavan teknologian arvioimiseksi,
- päätöstä siitä, olisiko perustettava ja milloin ja missä laajuudessa kalastusalusten jatkuva paikantamisjärjestelmä, lykätään ainakin 1 päivään heinäkuuta 1996.

Kaikki kyseiset jäsenvaltiot ovat toteuttaneet joulukuusta 1994 heinäkuuhun 1995 satelliittivalvontaa koskevia koehankkeita, joissa oli mukana jopa 350 yhteisön alusta. Koehankkeiden toteuttaminen on osoittanut, että kalastusalusten satelliitin avulla tapahtuva jatkuva valvontajärjestelmä parantaa merkittävästi kalastustoiminnan valvonnan tehokkuutta.

Johtopäätökset koehankkeiden toteuttamisesta on esitetty kertomuksessa "Yhteisön kalastusalusten satelliittiseurantajärjestelmän perustamisesta". Tämä kertomus perustuu jokaisen jäsenvaltion toimittamiin kertomuksiin.

Saatu kokemus huomioon ottaen tässä ehdotuksessa neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta säädetään jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien kalastusalusten satelliitin avulla tapahtuvien jatkuvien

paikantamisjärjestelmien perustamisesta, ja joiden avulla kalastusalukset voivat ilmoittaa jäsenvaltioille, joiden vesillä ne harjoittavat kalastustoimintaa, alustensa sijainnin. Edellytyksenä on, että tällaista seuranta sovelletaan kaikkiin vähintään tietyn pituisiin kalastusaluksiin, jolloin tämä velvoite olisi pantava täytäntöön asteittain vuosina 1997 - 1999. Aluksi seurattaisiin herkillä kalastusalueilla toimivia aluksia ja lopulta seuranta kattaisi kaikki kalastusalukset. Lisäksi tähän ehdotukseen sisältyy säännöksiä, jotka varmistavat kyseisten jäsenvaltioiden välisen yhteistyön.

Lopuksi asetuksen (ETY) N:o 2847/93 3 artiklan mukaisesti neuvosto tekee päätöksen ennen 1 päivää heinäkuuta 1996.

96/0140 (CNS)

**EHDOTUS:
NEUVOSTON ASETUS**

**yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o
2847/93 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen¹,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon²,

sekä katsoo, että

kalakantoja on viime vuosina hyödynnetty liikaa ja sen vuoksi merkittävät kalastustoiminnan seuranta- ja valvontatoimet ovat tarpeen tilanteen parantamiseksi,

on tarpeen käyttää kustannuksiin nähden tehokkaita hallintatoimenpiteitä ja parantaa pyyntiponnistuksia koskevien tietojen saatavuutta ja täsmällisyyttä, esimerkiksi ottamalla käyttöön alusten satelliittiseurantajärjestelmiä,

yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93⁴ 3 artiklan mukaisesti neuvosto voi päättää yhteisön kalastusalusten jatkuvan paikantamisjärjestelmän perustamisesta;

1

2

3

4 EYVL N:o L 261, 20.10.1993, s. 1

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä yhteisön kalastusalusten jatkuvaan paikantamisjärjestelmään liittyvien koehankkeiden osalta annetun komission asetuksen (ETY) N:o 897/94⁵ mukaisesti jäsenvaltioiden toteuttamien koehankkeiden soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella on osoittautunut, että useita erilaisia satelliitin avulla toimivia alusten seurantajärjestelmiä voitaisiin käyttää kalastusalusten paikan määrittämisessä, ja

tiettyjen yhteisön kalastusaluokkien satelliitin avulla tapahtuva jatkuva seuranta parantaisi pyyntiponnistusten hallintaa, herkkien alueiden valvontaa, aluspäiväkirjojen tietojen vertailua sekä purkausten seuranta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Korvataan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

1. Jokainen jäsenvaltio perustaa alusten satelliittiseurantajärjestelmän, jäljempänä "VMS", yhteisön kalastusalusten sijainnin seuraamiseksi.

VMS-järjestelmää sovelletaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1997 kaikkiin vähintään yhteen seuraavista luokista kuuluviin yhteisön kalastusaluksiin, alusten pituudesta riippumatta:

- avomerellä, Välimerta lukuun ottamatta, toimivat alukset,
- kolmansien maiden vesillä toimivat alukset,
- kalajauhon tai -öljyn valmistukseen tarkoitettuja kaloja pyytävät alukset,
- yli yhden kilometrin pituisia ajoverkkoja käyttävät alukset,

sekä viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1999 kaikkiin muihin yhteensä yli 15 metrin pituisiin yhteisön kalastusaluksiin.

⁵ EYVL N:o L 104, 23.4.1994, s. 18

2. Jäsenvaltioiden on varmistuttava siitä, että satelliittipaikantamislaitteet on asennettu ja ne toimivat täydellisesti niillä lippunsa alla purjehtivilla yhteisön kalastusaluksilla, joihin VMS:ää sovelletaan. Satelliittipaikantamislaitteella kalastusalus voi satelliitin avulla ilmoittaa maantieteellisen sijaintinsa valtiolle, jonka lipun alla se purjehtii sekä soveltuvin osin 19 b artiklassa tarkoitetun pyyntiponnistusraportin. Ylivoimaisen esteen sattuessa asianmukaiset tiedot on toimitettava radiolla yhteisön sääntöjen mukaisesti hyväksytyyn radioaseman välityksellä tällaisten tietojen saamiseksi.

Jäsenvaltioiden on tarkastettava vuosittain lippunsa alla purjehtiviin kalastusaluksiin asennetut satelliittipaikantamislaitteet.

3. Niiden yhteisön kalastusalusten, joihin VMS:ää sovelletaan, kapteenien on varmistettava, että satelliittipaikantamisjärjestelmät toimivat jatkuvasti moitteettomasti ja että 2 kohdassa tarkoitetut tiedot välitetään.
4. Jäsenvaltioiden on perustettava ja käytettävä kalastuksen seurantakeskuksia, jäljempänä "FMC", jotka seuraavat kalastustoimintaa ja pyyntiponnistuksia. FMC:den on oltava toimintakykyisiä viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1997.

Jäsenvaltion FMC:n on valvottava lippunsa alla purjehtivien kalastusaluksia riippumatta siitä, millä vesillä alukset toimivat tai missä satamassa ne sijaitsevat, sekä kyseisen jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä toimivia toisten jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivia yhteisön kalastusaluksista.

5. Jos nämä kalastusalukset toimivat toisen jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä, lippuvaltiona olevan jäsenvaltion on varmistettava alusten paikkaan liittyvän erityisen tiedon toimittaminen välittömästi FMC:sta kyseisen rannikkojäsenvaltion FMC:een. Lippuvaltiona oleva jäsenvaltio on vapautettu tästä velvoitteesta, jos sen lipun alla purjehtivat kalastusalukset toimittavat kaikki asiaankuuluvat tiedot suoraan kyseisen rannikkojäsenvaltion FMC:een sen pöytäkirjan perusteella, josta lippuvaltiona oleva jäsenvaltio ja rannikkojäsenvaltio ovat tehneet sopimuksen ja joka toimitetaan komissiolle.

6. Lippuvaltiona oleva jäsenvaltio nimeää FMC:sta vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset ja toteuttaa toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sen FMC:lla on käytettävissään riittävä määrä asiaankuuluvaa henkilöstöä ja heillä on käytössään tietojen käsittelyn ja sähköisen lähettämisen mahdollistavat tietokonelaitteisto ja -ohjelmat. Jäsenvaltioilla on oltava varmennusmenetelmät järjestelmän häiriintymisen varalta.

Jäsenvaltioilla voi olla yhteinen FMC.

7. Lippuvaltiona olevan jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sen kalastusaluksilta saadut tiedot rekisteröidään tietokoneella luettavaan muotoon kolmen vuoden kuluessa. Komissiolla on jatkuvasti pääsy suoraan näihin tietokonetiedostoihin. Tietojen suojaamista koskeviin sääntöihin on kiinnitettävä huomiota.
8. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä päätetään 36 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE
JA EUROOPAN PARLAMENTILLE

KERTOMUS YHTEISÖN KALASTUSALUSTEN
SATELLIITTISEURANTAJÄRJESTELMÄN PERUSTAMISESTA

Sisällysluettelo

I. Johdanto

1. Tausta
2. Kansainvälinen tilanne

II. Koehankkeet

1. Koehankkeiden arviointi
2. Tietojen vaihto
3. Oikeudelliset ja todisteelliset kysymykset

III. Satelliittiseurantajärjestelmän soveltuvuus kalastuksen valvontaan ja hallintoon

Liite

I.

JOHDANTO

Monien sukupolvien ajan tähdet olivat ainoa suunnistuskeino maalla ja merellä. Vaikka tähtiin perustuva navigointi on yhä käytössä, sitä täydentävät nykyisin muut navigointitekniikat. Viime vuosikymmeninä on tapahtunut vallankumouksellinen siirtyminen avaruudesta käsin toimiviin järjestelmiin. Satelliittinavigointi on yksi tunnetuimmista avaruusteknologian sovelluksista.

Satelliittijärjestelmille löytyy nykyisin uusia sovelluksia monilla muilla aloilla, joita ovat esimerkiksi ilmaliikenne (liikenteen valvontajärjestelmät, lähestymis- ja laskeutumisjärjestelmät jne.), tieliikenne (yksityiset kuljetukset, raskaan liikenteen hallinta jne.), rautatiet ja kartoitusjärjestelmät. Toiminnan vapauttamista ja yksityistämistä koskevien aloitteiden ansiosta näiden järjestelmien käyttäjien lukumäärä ja niistä saatavat taloudelliset edut lisääntyvät jatkuvasti. Jäljempänä esitetään miten eri aloilla kehitettyjä tekniikoita voidaan soveltaa kalastuksen valvontaan ja seurantaan.

Tämä kertomus on vastaus komission asetuksen (EY) N:o 897/94 11 artiklan mukaiseen muodolliseen veloitteeseen, jonka mukaisesti komission on annettava neuvostolle kertomus jäsenvaltioiden toteuttamista koehankkeista, jotka koskevat yhteisön kalastusajusten jatkuvaa paikantamisjärjestelmää¹. Se perustuu osittain jäsenvaltioiden lopullisiin kertomuksiin, jotka valitettavasti toimitettiin myöhässä.

¹ EYVL N:o L 104/18

10

1. Tausta

Vuonna 1992 komissio ehdotti, että kalastusaluksille otetaan käyttöön satelliittiyhteyksiä käyttävä jatkuva paikantamisjärjestelmä, jonka tarkoituksena on parantaa kalastustoiminnan valvonnan tehokkuutta¹.

Neuvosto päätti myöhemmin, että jäsenvaltiot toteuttavat yhdessä komission kanssa koehankkeita, joiden tarkoituksena on määritellä käytettävät tekniikat ja edellä mainittuun järjestelmään otettavat alukset (yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93, jäljempänä 'valvonta-asetus', 3 artiklan mukaisesti). Komission asetuksessa (EY) N:o 897/94 annetaan yksityiskohtaiset säännöt koehankkeista. Kolmetoista jäsenvaltiota (Belgia, Tanska, Saksa, Kreikka, Espanja, Ranska, Irlanti, Italia, Alankomaat, Portugali, Suomi, Ruotsi ja Yhdistynyt kuningaskunta) on toteuttanut satelliittiseurantaa koskevia koehankkeita, joihin osallistui 350 alusta koko yhteisössä.

Erilaisia kaupallisia satelliittiseurantajärjestelmiä (Argos, Euteltracs ja Inmarsat) käytettiin osallistuvien alusten liikkeiden seuraamiseen. Monet jäsenvaltiot kokeilivat useampaa kuin yhtä järjestelmää.

Koehankkeita rahoitettiin 10 miljoonalla eulla yhteisön talousarviosta. Hankkeet aloitettiin heinäkuussa 1994 ja niiden oli tarkoitus päättyä kesäkuussa 1995. Muutamien sellaisten jäsenvaltioiden pyynnöstä, joiden hankkeet eivät pysyneet aikataulussa, hankkeiden kestoja jatkettiin joulukuuhun 1995 asti. Jotkut jäsenvaltiot jatkavat näiden

¹ KOM(92) 392 lopullinen

M

järjestelmien käyttöä lisätäkseen asiantuntemustaan tällaisen tekniikan käytössä kalastuksen valvontaan ja kalavarojen säilyttämistarkoituksiin.

Koehankkeiden yhteensovittamisesta vastasi Euroopan komissio, joka järjesti hankkeiden edistymisen seuraamiseksi säännöllisiä kokouksia kalastuksen valvonnan asiantuntijaryhmän ja jäsenvaltioiden asiasta vastaavien viranomaisten välillä.

Komissio on myös tehnyt omia kokeitaan vuodesta 1992 alkaen. Tähän tarkoitukseen se on käyttänyt Luoteis-Atlantin kalastusjärjestön (NAFO) sääntelyalueella (Newfoundlandin rannikon kansainvälisillä vesillä) toimivaa tarkastusalaustaan.

2. Kansainvälinen tilanne

Kaupallisen kalastuksen hallinnon ongelmaan, joka koskee rajallisten kalavarojen yhteensovittamista pyyntisektorin ylikapasiteetin kanssa, yhdistyvät valvontaviranomaisten vaikeudet, jotka liittyvät laajoilla valtamerialueilla toimivien lukuisten alusten valvontaan. Viime vuosina monet maat ovat ottaneet käyttöön teknisiä innovaatioita, esimerkiksi alusten paikantamisen satelliitin avulla, joilla parannetaan kalastuksen hallintoa koskevien menettelyjen täytäntöönpanoa ja tehokkuutta. Jäljempänä on esimerkkejä näistä.

Huhtikuussa 1990 vaadittiin Amerikan yhdysvaltojen, Kanadan ja Japanin välisellä sopimuksella, että satelliittiseurantaan asetetaan kaikki kalmaria pyytävät ja suuren silmäkoon ajoverkkoja käyttävät japanilaiset alukset, joilla oli toimintaa pohjoisella Tyynellämerellä vuonna 1990. Samanlainen sopimus tehtiin Yhdysvaltojen ja Korean sekä Yhdysvaltojen ja Taiwanin välillä. Yhdysvallat on seurannut lähes 800 aluksen

toimintaa avomerellä. Myöhemmin joukko Yhdysvaltojen pitkäsiima-aluksia, jotka harjoittavat pelagisten lajien pitkäsiimakalastusta läntisellä Tyynellämerellä, on varustettu satelliittiseurantalaitteilla. Yhdysvallat valmistelee parhaillaan kahta Uuden Englannin alueella harjoitettavaa erityistä kalastuksen lajia (bentaaliset lajit ja kampsimpukat) koskevaa suunnitelmaa.

Australia otti 1 päivänä tammikuuta 1994 virallisesti käyttöön ensimmäisen alusten seurantaan tarkoitetun järjestelmänsä noin 30 aluksella, jotka harjoittavat *Hoplostethus atlanticus* -lajin syvänmeren troolikalastusta. Järjestelmää on tarkoitus laajentaa tonnikalaa pyytäviin pitkäsiima-aluksiin ja pohjankatkaraputroolareihin sekä paikantamisen että saalisilmoitusten osalta.

Uusi-Seelanti vaatii 1 päivästä huhtikuuta 1994, että tietyntyyliset alukset käyttävät seurantalaitteita. Tällä hetkellä noin 200 aluksella on tällaiset laitteet.

Monet muut maat eri puolilla maailmaa ovat tehneet kokeita tai harkitsevat niiden tekemistä: Argentiina, Kanada, Chile, Ranskan merentakaiset alueet (Ranskan Polynesia ja Uusi-Kaledonia), Indonesia, Iran, Japani, Marokko, Norja, Peru, Venäjä ja Taiwan.

Sekä 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien määräysten täytäntöönpanosta tehdyssä Yhdistyneiden kansakuntien sopimuksessa että Vastuullisen kalastuksen ohjesäännössä viitataan selkeästi alusten seurantajärjestelmien (*Vessel Monitoring Systems, VMS*) käyttöön.

Beringinmeren yleissopimuksen mukaan jokainen sopimuspuoli vaatii, että sen kalastusalukset, jotka kalastavat lyyratorskaa yleissopimuksen alueella, käyttävät reaaliaikaisen paikanmäärityksen satelliittilähettimiä Beringinmerellä. Muut alueelliset järjestöt, kuten esimerkiksi CCAMLR (Antarktis), ICCAT (Atlantin tonnikalanpyynti), FFA (Tyynenmeren eteläosat) ja NAFO (Luoteis-Atlantti) ovat myös osoittaneet kiinnostusta asiaan. NAFO-sopimuspuolet toteuttavat koehankkeita, jotka koskevat noin 35:ä prosenttia NAFO:n sääntelyalueella vuosina 1996 ja 1997 toimivasta kalastuslaivastosta.

Komissio järjesti 21-22 päivänä marraskuuta 1995 kalastuksen valvontaa koskevan kansainvälisen symposiumin Madridissa Espanjassa. Symposiumin tarkoituksena oli tutkia satelliittiteknologian käyttöä valvonnassa ja seurannassa. Symposiumiin osallistui kolmetoista jäsenvaltiota, neljä yhteisön ulkopuolista maata, FAO ja lukuisia yhtiöitä. Symposiumin anti oli hyödyllinen tietojen vaihto osapuolten välillä.

Euroopan unionin ulkopuolelta saatu kokemus on osoittanut selvästi, että vaikka satelliittiseuranta ei ole syrjäyttänyt perinteisiä valvontamenetelmiä, se on tehnyt niistä tehokkaampia ja erityisesti auttanut valvontaviranomaisia tunnistamaan ensisijaiset ongelmat.

Satelliittiteknologian valvontatarkoitusten lisäksi monet muut satelliittiteknologian innovaatiot ovat auttaneet kalastajia toimimaan tehokkaammin. Näissä sovelluksissa ovat mukana GPS-satelliitit (*Global Positioning System*), joiden avulla kalastusalukset voivat viipymättä määrittää sijaintinsa, kurssinsa ja vauhtinsa. Muihin kehityssuuntiin sisältyy satelliittiperusteisen kaukohavaintotekniikan soveltaminen kalastukseen, joka on helpottanut tiettyjen kalakantojen erittäin tuotteliaiden biologisten vyöhykkeiden täsmällisessä paikantamisessa. Lisäksi televiestintäsatelliitit ovat parantaneet joidenkin

kalastuslaivastojen alusten välistä viestintää, mikä säästää parhaiden kalastuspaikkojen etsintään kuluvaan aikaan ja lisää turvallisuutta hätätilanteissa.

II.

KOEKANKKEET

Jäsenvaltiot ovat tehneet hankkeidensa yhteydessä laajoja kokeita alusten seurantajärjestelmien osalta. Yli 300 eri puolilla maailmaa toimivassa yhteisön kalastusaluksessa on "sininen laatikko" (30:ssä on Argos, 60:ssä Euteltracs ja 175:ssä Inmarsat; lisäksi Portugalin aluksista yli 100 käyttää MONICAP-järjestelmää). Vuonna 1995 Suomi ja Ruotsi aloittivat Tanskan kanssa yhteisen koehankkeen. Ruotsi ei kuitenkaan hankkeen lyhyen keston vuoksi onnistunut saamaan vapaaehtoisia aluksia osallistumaan hankkeeseen.

Kaikki jäsenvaltiot ovat testanneet GPS-INMARSAT -järjestelmän. Ainoastaan jotkut jäsenvaltiot testasivat ARGOSin ja/tai EUTELTRACSin. Kreikka kokeili täydentävän hankkeen yhteydessä VHF/DSC-tiedonsiirtoa, jonka käyttö rajoittuu alueellisille vesille. Yhdistynyt kuningaskunta on tehnyt kokeita APR-järjestelmällä (*Automatic Position Recorders*), jolla tallennetaan tietoja kalastusaluksella, mutta ei toimiteta niitä reaaliajassa.

Liitteessä esitetään pääkohdat kustakin hankkeesta.

1. Koehankkeiden arviointi

Tässä osassa esitetään jäsenvaltioiden kertomusten merkittävimmät löydökset ja kalastuksen valvonnan asiantuntijaryhmän huomioita. Ryhmä kokoontui säännöllisesti koko hankkeiden keston ajan.

Koehankkeilla osoitettiin kalastusaluksilla olevien reaaliaikaisten satelliittipaikannusjärjestelmien luotettavuus ja vahvistettiin, että tällaisella teknologialla voidaan parantaa olemassa olevien ilmasta, vedestä ja maalta toimivien keinojen tehokkuutta.

Vaikka jäsenvaltioiden koehankkeet paljastivat joukon teknisiä ongelmia, niistä kävi myös selvästi ilmi, että nämä ongelmat voidaan ratkaista hankkeiden vastuuhenkilöiden ja järjestelmien toimittajien yhteistyöllä. On ilmeistä, että alusten seurantaan tarkoitettu satelliittitekniikka on kehittynyt merkittävästi hankkeiden aikana ja tämä suuntaus jatkuu. Käyttövalmiiden tuotteiden jatkokehitys ja satelliittipalvelujen parantuminen auttaa suuresti toimivan järjestelmän mahdollisuuksien käyttöön ottoa tulevaisuudessa.

Koehankkeella näytettiin toteen, että aluksilla olevien laitteiden laatu, kestävyys ja luotettavuus on parantunut huomattavasti koejakson aikana. Jatkuva teknologian kehitys tarjoaa uusia toimintoja alhaisemmilla kustannuksilla myös tulevaisuudessa. Siirrettävien laitteistojen hintojen odotetaan laskevan merkittävästi matalia ratoja käyttävien satelliittijärjestelmien käyttöön oton myötä ja vapauttamis- ja yksityistämispolitiikan odotetaan vähentävän televiestinnän kustannuksia. Tietokoneiden ja ohjelmien hinnat ovat yleisesti laskeneet. Vaikein ongelma oli tiedon katoaminen järjestelmän vikojen vuoksi. Tätä tapahtuu onneksi vain satunnaisesti ja ongelma voidaan ratkaista sopivilla varmistusmenettelyillä.

Kaikki jäsenvaltiot ilmoittivat, että GPS-järjestelmä, yhdistettynä ARGOS-järjestelmän tunnistaviin lähetin-vastaanottimiin ja käytettynä yhdessä INMARSAT C -järjestelmän kanssa, on riittävän tarkka kalastuksen valvontaan. Myös EUTELTRACSin paikantamistoimintoa arvioitiin myönteisesti.

2. Tietojen vaihto

Huomattava määrä jäsenvaltioiden välistä tietojen vaihtoa koskevista kokeista tehtiin koehankkeiden toiminnallisen vaiheen aikana. Kokeilla määriteltiin paikantamista koskevien tietojen vaihdon monimutkaisuutta ja siihen liittyviä vaikeuksia. Niiden avulla saavutettiin kuitenkin myös arvokasta tietoa siitä, miten tietojen vaihtoa voidaan kehittää ja miten yksi ratkaisu tai muut vaihtoehdot voidaan saavuttaa toiminnassa olevalla järjestelmällä.

Tanskan ehdottama tiedonsiirtomuoto ja X.25-tiedonsiirtoprotokolla on hyväksytty koehankkeiden standardeiksi. Käytettävissä olevat X.25-palvelut eivät kuitenkaan ole samat kaikissa jäsenvaltioissa. Muutamit jäsenvaltiot eivät ole pystyneet toimittamaan paikantamista koskevia tietoja säännöllisesti. Tässä suhteessa jäsenvaltiot ovat selvästi aliarvioineet tekniset ponnistukset, joita koehankkeiden aikana tarvittavien tehokkaiden ja luotettavien tiedonsiirtomenettelyjen käyttöön ottaminen ja toiminta edellyttää. Komission mielestä tämä oli koehankkeen heikoimmin onnistunut osa.

Ainoastaan kaksi jäsenvaltiota kokeili tietojen suoraa toimittamista kalastusalueelta rannikkovaltiolle. Tätä voidaan pitää toimivana vaihtoehtona sille, että lippuvaltio toimittaa tiedot rannikkovaltiolle.

Jäsenvaltiot tunnustavat tiedonsiirtomenettelyjen standardoinnin tarpeen ja pohtivat edelleen, millainen yhteisön tulevan satelliittiseurantajärjestelmän rakenteen olisi oltava. Erilaisten satelliittiviestinnän ja seurannan tekniikoiden yhteensopivuus maaverkkojen kanssa on kysymys, jota on käsiteltävä laajasti tässä yhteydessä. On pantava merkille, että jäsenvaltioiden välinen tiedonsiirto on yleinen kysymys, joka ei koske yksinomaan satelliittiseurannan sovelluksia.

3. Oikeudelliset ja todisteelliset kysymykset

Jäsenvaltioiden kertomuksissa ei esitetty perusteellista arviota niistä oikeudellisista ja todistuksellisista kysymyksistä, jotka koskevat alusten satelliittiseurantajärjestelmästä saatuja tietoja. Komissio on kuitenkin tietoinen siitä, että alukset osallistuivat koehankkeisiin vapaaehtoisesti ja että monet seikat, esimerkiksi laitteiden käsittely tai väärinkäyttö kloonaukseen (luvallisen yksikön luvaton käyttö viranomaisten harhaan johtamiseksi alusten sijainnin osalta) tai häivyttämiseen (yksikön tekeminen toimintakelvottomaksi ilman lupaa), tulevat ilmeisiksi vasta kun järjestelmä on pakollinen tietyissä alusluokissa. Sen vuoksi on välttämätöntä, että aluksilla on vastuu toiminnallisten laitteiden asentamisesta, käytöstä ja huollosta ja että merellä olo ilman laivalla olevaa toiminnallista yksikköä tehdään laittomaksi. On myös ensiarvoisen tärkeää luoda riittävä määrä aiheellisia seuraamuksia ja kannustimia sen varmistamiseksi, että alukset noudattavat vaatimuksia.

Jäsenvaltioiden todisteita koskevat säännöt ovat yleensä hyvin erilaisia. Alusten satelliittiseurantajärjestelmän avulla saatujen tietojen hyväksyttävyyys ja todisteellinen arvo voivat vaihdella eri jäsenvaltioissa; tämä on tilanne myös muiden tietojen osalta, esimerkiksi ilma-valvontalentojen aikana otetut valokuvat. Jotta VMS-järjestelmä voisi toimia tehokkaasti, tarvitaan yhteistyötä lippuvaltion ja rannikkovaltion toimivaltaisten viranomaisten välillä. Tästä voi seurata, että tiettyjen jäsenvaltioiden on otettava käyttöön kansallisen lainsäädännön säännöksiä, joilla mahdollistetaan satelliittiseurantajärjestelmillä saadun aineiston arviointi.

III. SATELLIITTISEURANTAJÄRJESTELMÄN SOVELTUVUUS KALASTUKSEN VALVONTAAN JA HALLINTOON

Kokeilla on osoitettu, että hyvin toimivalla järjestelmällä saavutetaan monia kalastuksen valvontaan liittyviä etuja. Yhteisen kalastuspolitiikan valvontaa koskevan komission kertomuksen¹ mukaan valvonnan tehokkuudessa on nykyisin vakavia puutteita. Kalastusalusten satelliittiseuranta parantaa valvontaa monilla nykyiseen kalastusjärjestelmään kuuluvilla alueilla.

Satelliittivalvonnalla voidaan erityisesti:

- parantaa pyyntiponnistusten hallintaa korkealaatuisilla ponnistuksia koskevilla ilmoituksilla;
- parantaa valvontaa suljetuilla tai herkillä alueilla;
- mahdollistaa valvontaa suorittavien alusten ja lentokoneiden kannattavampi käyttö sekä tehostaa merellä tehtäviä alustarkastuksia;

¹ KOM(96) 100 lopullinen

- mahdollistaa kalastuspäiväkirjan tietojen tarkistaminen ja, joissakin tapauksissa, varmistaa pyyntialueita koskevat ilmoitukset;
- auttaa laittomien tai luvattomien purkausten havaitsemisessa;
- mahdollistaa purkausvaatimusta koskevan ennakoilmoituksen valvonta.

Euroopan unionin kalastuksen vaihtelevuus vaatii monimutkaisen hallinto- ja valvontarakenteen. Pitkällä aikavälillä alusten satelliittiseurantajärjestelmä voi kuitenkin edistää sääntelyn yksinkertaistamista. Se voi erityisesti kannustaa kalastajia noudattamaan määräyksiä, josta puolestaan saattaa seurata tiettyjen nykyisten velvoitteiden, esimerkiksi preijausta koskevien vaatimusten, väheneminen.

Satelliittijärjestelmillä edistetään pyyntiponnistusten valvontaa ja muihin valvontakeinoihin yhdistettynä ne parantavat kiintiöiden jakautumisen seurantaa.

Yhteisön näkökulmasta satelliittiseurantajärjestelmä parantaa sääntelyn yhdenmukaista soveltamista, edistää valvonnasta vastaavien tahojen yhteistyötä ja turvaa kalastuksen valvonnan avoimuuden jäsenvaltioissa.

Jäsenvaltioiden koehankkeista kävi ilmi, että järjestelmään liittyy myös monia etuja kalastusteollisuudelle. Näitä ovat alhaisemmat viestintäkustannukset, turvallisuuden paraneminen hätätilanteissa, luotettavat järjestelmät saaliita ja markkinoita koskevien tietojen toimittamiselle sekä esimerkiksi säätä ja satamia koskevien tietojen parempi saatavuus. Viimeaikainen kokemus jäsenvaltioissa osoittaa lisäksi, että kalastajat ovat jo aloittaneet investoinnit satelliittiviestintään tarvittaviin laitteisiin ja palveluihin.

Jäsenvaltioiden toteuttamien koehankkeiden rohkaisevat tulokset ja kalastuksen kansainvälinen kehitys osoittavat, että nyt on aiheellista valmistella yhteisön kalastusaluksiin sovellettava toimintasuunnitelma.

Alusten satelliittiseurantajärjestelmän kustannukset riippuvat pääasiassa järjestelmään osallistuvien alusten lukumäärästä. Voidaan olettaa, että jäsenvaltiot kannattavat mahdollisimman suurta joustavuutta, jotta ne voivat kehittää itselleen sopivat kansalliset järjestelmät ja yhdistää ne olemassa oleviin valvontakeinoihin ja -toimenpiteisiin.

Koehankkeita varten hankittuja tietokoneita ja ohjelmia voidaan käyttää mahdollisuuksien mukaan edelleen.

Aikaisemman tutkimuksen perusteella satelliittiseurannan kustannukset, mukaan lukien 10 000 aluksen laivaston seurantaan tarkoitettu valvontakeskus kussakin jäsenvaltiossa, ovat viiden vuoden jaksolla noin 80-100 miljoonaa ecua. Suurimman osan kustannuksista muodostavat kullakin aluksella olevat siirrettävät laitteistot. Näihin kustannuksiin saisi yhteisön osallistumisesta yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavan valvontajärjestelmän täytäntöönpanemiseksi hyväksymien tiettyjen kulujen rahoitukseen tehdyn neuvoston päätöksen 95/527/EY¹ mukaista tavanomaista tukea.

¹ EYVL N:o L 301, 14.12.1995, s. 30
Oikaistu EYVL N:o L 302, 15.12.1995, s. 4

KOKOAVA TAULUKKO (tilanne 1.5.1996)

Eiservaltio	Yhteisön rahoitusosuus (milj. ecua)	Alusten lukumäärä		Valvontakeskus	Satelliittijärjestelmä	Toiminnan aloituspäivä (määräaika: 1.10.94)	Lopullinen kertomus saatu (määräaika: 29.2.96)	Huomautuksia
		Vähimmäismäärä	Nykyinen					
Belgia	0,3	10	21	Dienst voor Zeevisserij, Oostende	INMARSAT	maaliskuu 95	-	- ohjelmistokustannukset jaetaan Alankomaiden kanssa - INMARSAT-tietojen menettäminen
Tanska	0,9	10	10	Fiskeridirektoratet, Copenhagen	INMARSAT	huhtikuu 95	26.03.96	- vaikeuksia vapaaehtoisten osallistujien löytämisessä - kehittänyt tiedonsiirtomallin sijainti-ilmoituksia varten
Saksa	0,4	15	22	Bundesanstalt LE, Hamburg	INMARSAT	lokakuu 94	04.03.96	- Telecom ei tue X.25-pikavalintamuotoa kansainvälisessä viestinnässä
Kreikka	0,8	10	20	Hellenic Coast Guard Piraeus	INMARSAT	lokakuu 94	13.03.96	- testannut VHF/DSC-järjestelmän täydentävän hankkeen yhteydessä - LES ei tue yksittäistä kyselytoimintoa
Espanja	3,0	124	124	IGPM, Madrid	EUTELTRACS INMARSAT	maaliskuu 94	14.03.96	- kehittänyt Tanskan tiedonsiirtomallia tapahtumista raportointia varten - jatkaa järjestelmän käyttöä pyyntiponnistuksia koskevaan raportointiin
Ranska	0,9	67	45	CROSSA, Etel	ARGOS EUTELTRACS INMARSAT	toukokuu 95	19.03.96	- Eutelsat on kehittänyt teknisen ratkaisun kolmesta satelliittijärjestelmästä saatavien tietojen yhdistämiseksi - jatkaa järjestelmän käyttöä pyyntiponnistuksia koskevaan raportointiin
Irlanti	0,7	10	10	Naval Base, Cork	EUTELTRACS INMARSAT	lokakuu 94	-	- sijainti-ilmoitusten koodaus - kannattaa suoraa toimittamista rannikkovaltiolle - ehdottaa tiedonsiirtomenetelmien keskittämistä
Italia	0,5	17	(20)	Coast Guard, Rome	INMARSAT	-	-	- ei vielä toiminnassa

Jäsenvaltio	Yhteisön rahoitusosuus (milj. ecua)	Alusten lukumäärä		Valvontakeskus	Satelliittijärjestelmä	Toiminnan aloituspäivä (määräaika: 1.10.94)	Lopullinen kertomus saatu (määräaika: 29.2.96)	Huomautuksia
		Vähimmäismäärä	Nykyinen					
Alankomaat	0,5	14	41	AID, Kerkrade	ARGOS EUTELTRACS INMARSAT	lokakuu 95	20.03.96	<ul style="list-style-type: none"> - ohjelmistokustannukset jaetaan Belgian kanssa - INMARSAT-tietojen menettäminen - aikaisempaa kokemusta "Verre Visserijen" -hankkeesta - PTT Telecom ei tue X.25-pikavalintamuotoa
Portugali	-	47	104	IGP, Lissabon	INMARSAT	-	-	<ul style="list-style-type: none"> - Portugali ei ole toteuttanut erityistä koehanketta, koska sillä on aikaisempaa kokemusta MONICAPista - satelliittiseuranta on kansallisessa lainsäädännössä vakiintunut valvontamuoto
Suomi	0,2	-	5	Department of Fisheries, Helsinki	INMARSAT	liittymisen jälkeen	05.03.96	<ul style="list-style-type: none"> - yhteinen hanke Tanskan ja Ruotsin kanssa
Ruotsi	0,2	-	3	Fiskeriverket, Göteborg	INMARSAT	liittymisen jälkeen	07.03.96	<ul style="list-style-type: none"> - yhteinen hanke Tanskan ja Suomen kanssa - ei vapaaehtoisia osallistujia - laitteistot kahdessa rannikkovartioston aluksessa ja yhdessä tutkimusaluksessa
Yhdistynyt kuningaskunta	0,9	19	29	MAFF, London DAFS, Edinburgh	ARGOS EUTELTRACS INMARSAT	syyskuu 94	22.03.96 (alustava luonnos)	<ul style="list-style-type: none"> - satelliittijärjestelmien täydellinen integrointi CTMS-järjestelmän (<i>Customised monitoring system</i>) kautta - kalastusjärjestöt eivät osallistuneet - 18 aluksessa APR-järjestelmän laitteet

ISSN 1024-4492

KOM(96) 232 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI

03 11

Luettelonumero : CB-CO-96-242-FI-C

ISBN 92-78-04489-X

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxemburg